

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi elinkeinotulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta ja 19 §:n väliaikaisesta muuttamisesta sekä arvonlisäverolain 15 ja 19 §:n ja merenkulun veronhuojennuksista annetun lain 6 ja 14 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi elinkeinotulon verottamisesta annettua lakia siten, että valtion suorittama korvaus tien tai rautatien niin sanotusta kokonaishoitopalvelusta luettaisiin sen verovuoden veronalaiseksi tuloksi, jona liikennesuoritteiden perusteella määräytyvä oikeus korvauksen saamiseen on syntynyt. Kokonaishoitopalvelun tuottamisesta aiheutuvat menot vähennettäisiin yhtä suurin vuotuisin poistoin sopimuskauden aikana. Arvonlisäverolakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että kokonaishoitopalvelusta suoritettava vero tilitettäisiin liikennesuoritteiden laskentajaksojen päättyessä.

Luottolaitosten niin sanottujen järjestämättömien saamisten korkoja koskevan säännöksen voimassaoloaika ehdotetaan jatkettavaksi

si siten, että tällaisia korkoja ei luettaisi veronalaisiksi tuloiksi vuosilta 1996—1999 toimitettavissa verotuksissa. Lisäksi ehdotetaan muutettavaksi merenkulun veronhuojennuksista annettua lakia niin, että verotuksessa vähennyskelpoinen jäämaksuluokkavähennys saataisiin tehdä myös vuosina 1997 ja 1998 tilattujen alusten perusteella.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun ne on hyväksytty ja vahvistettu. Lakeja ehdotetaan sovellettaviksi ensimmäisen kerran vuodelta 1997 toimitettavassa verotuksessa kuitenkin niin, että luottolaitosten järjestämättömien saamisten korkoja koskevaa säännöstä sovellettaisiin jo vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

1.1. Tiehankkeiden jälkirahoitus

Yleistä

Liikenneministeriön on tarkoitus kokeilu- luonteisesti toteuttaa eräitä julkisia investointeja uudentyypisellä niin sanotulla jälkirahoitusmallilla. Jälkirahoitusmallilla toteutettavissa hankkeissa julkinen investointi, lähinnä tie- tai ratahanke, annetaan erityisellä kokonaishoitopalvelusopimuksella yksityisen yrityksen toteutettavaksi. Sopimus käsittää hankkeen suunnittelun, rakentamisen ja rahoittamisen sekä kunnossapidon sopimuskauden ajan. Sopimuksen voimassaoloaika on vähintään 10 vuotta. Valtio suorittaa yri-

tykselle korvauksena kokonaishoitopalvelusta määrän, joka kattaa investoinnin ja muut sopimuksen käsittämät palvelut siten, että vuosittain maksettava suoritus määräytyy tien tai radan käyttömäärän perusteella. Maksuja suoritetaan siitä ajankohdasta alkaen, jolloin tie tai rautatie on käytettävissä.

Ensimmäinen edellä kuvatun kaltainen hanke on suunnitteilla oleva Järvenpään ja Joutjärven välille rakennettava moottoritie, jota koskeva määräraha sisältyy valtion vuoden 1997 talousarvioesitykseen. Tarkoituksena on, että tielaitos tekisi valtion puolesta yksityisen yhtiön, jäljempänä tieyhtiö, kanssa kokonaispalvelusopimuksen moottoritietasaisen tienpitopalvelun hankkimisesta edellä mainitulla yhteysvälikillä. Suunnitelman mukaan tieyhtiö suunnittelee, rakentaa, ra-

hoittaa ja kunnossapitää moottoritiejakson sekä huolehtii kaikista tienpitoon liittyvistä tehtävistä sopimuskauden ajan. Sopimuskautsi olisi vähintään 15 vuotta.

Kokonaispalvelun toteuttamiseksi tieyhtiö saisi kyseiseen tieosuuteen pysyvän käyttöoikeuden. Tie olisi kuitenkin kokonaisuudessaan osa yleisistä teistä annetussa laissa (243/1954) tarkoitettua valtion yleistä tieverkkoa. Sopimuskauden päätyttyä tieyhtiö luovuttaisi tien ja siihen kuuluvat laitteet ilman eri korvausta tielaitokselle. Tarkoituksena on että, valtio maksaa tieyhtiölle sovittun tasaisen tienpitopalvelun tuottamisesta vuosittain korvauksen, joka perustuu tien liikennemäärään. Korvausten maksaminen alkaisi sen jälkeen, kun tie avataan liikenteelle. Korvauksessa ei eroteltaisi tien suunnittelusta, rakentamisesta, rahoituksesta eikä kunnossapidosta maksettavaa osuutta, vaan kysymyksessä katsottaisiin olevan kokonaispalvelun ostaminen. Tieyhtiön hankkeesta saama kokonaishinta ei näin ollen olisi selvillä vielä sopimuskauden alkaessa korvauksen määrän riippuessa tien liikennemäärästä sopimuskauden aikana.

Tuloverotus

Tiehankkeen toteuttamistavasta johtuen tieyhtiön tuloverotus olisi monessa suhteessa tulokinnanvarainen. Ongelmana on sekä yhtiön hankkeesta saamien tulojen että hankkeeseen kohdistuvien menojen ajallinen kohdistaminen. Tieyhtiö luovuttaa sopimuksen mukaan valtiolle useita erilaisia suoritteita, joista valtio maksaa sille vuotuisten liikennemäärien perusteella määräytyvän kokonaiskorvauksen. Elinkeinoverotuksen yleistä periaatetta, jonka mukaan tulo luetaan sen verovuoden tuotoksi, jonka aikana suorite on luovutettu, on tällöin vaikea soveltaa. Keskusverolautakunta on katsonut päätöksessään n:o 273/1996 (ei lainvoimainen), että tieyhtiön saamat tulot ovat sen verovuoden tuottoa, jona kunnossapitotyöt ja rakennuttamispalvelut on suoritettu. Kunnossapitoa vastaava osuus korvauksesta katsotaan päätöksessä sen verovuoden tuotoksi, jona kunnossapitotyö tehdään. Rakennuttamispalvelut katsotaan puolestaan suoritetuiksi silloin, kun kyseinen tiejakso avataan liikenteelle.

Järjestelyn erityisluonteesta johtuen myös tieyhtiölle tulon hankkimisesta johtuvien menojen vähentämisen ajankohta on tulokinnanvarainen. Koska tieyhtiö ei omista moot-

toritietä eikä sen alla olevaa maapohjaa, elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) hankintamenon jaksottamista koskevat säännökset eivät voi sellaisinaan tulla sovellettaviksi. Keskusverolautakunta katsoi edellä mainitussa päätöksessään, että moottoritien rakentamisesta ja siihen liittyvien laitteiden hankkimisesta johtuvat menot, jotka kerryttävät tuloa kolmen tai useamman verovuoden ajan, jaksotetaan elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 24 §:n mukaisesti yhtä suurina vuotuisina poistoina todennäköisenä vaikutusajanaan, kuitenkin enintään 10 verovuotena. Moottoritien rakentamisen ja siihen liittyvien laitteiden hankinnan rahoittamisesta johtuvat korot ovat päätöksen mukaan sen verovuoden kuluja, jolta ne suoritetaan.

Jos rakennuttamispalvelu katsotaan luovutetuksi keskusverolautakunnan päätöksessä tarkoitettulla tavalla silloin, kun tie avataan liikenteelle, joudutaan tulon suuruus arvioimaan. Vastaisista liikennemääristä riippuvan tulon arvioiminen olisi käytännössä hankalaa. Koko hankkeen arvioidun tuoton lukeminen veronalaiseksi tuloksi jo sopimuskauden alussa, merkitsisi veron suorittamisvelvollisuutta ajankohtana, jolloin yhtiöllä olisi sopimuksen perusteella oikeus saada valtiolta korvaus vasta ensimmäisen vuoden liikennemäärään perustuvasta tienpitopalvelusta. Myös kunnossapidosta saatavan korvauksen veronalaiseksi tuloksi lukeminen silloin, kun kyseiset kunnossapitotyöt on suoritettu, olisi käytännössä vaikeaa, sillä kunnossapidosta ei sopimuksen mukaan makseta erillistä korvausta.

Sopimuksessa tarkoitettua järjestelyä voidaan pitää erityisluonteisena kokonaispalveluna, jonka katsotaan käsittävän kaikki sopimuksessa määritellyt suoritteet. Ehdotuksen mukaan yleisen tien tai rautatien kokonaishoitopalvelusta saadusta korvauksesta luetaan veronalaiseksi tuloksi sopimuskauden aikana kunakin verovuonna määrä, joka vastaa vuoden aikana toteutuneiden liikennesuoritteiden määrää. Tämän määrän katsotaan kuvaavan kunakin verovuonna luovutetun kononaihoitopalvelun määrää.

Jos tien tai rautatien rakennuttaminen ja muut sopimuksen käsittämät palvelut tulkitetaan yhdeksi kokonaihoitopalveluksi, jota luovutetaan vähitellen koko sopimuskauden ajan, olisi johdonmukaista, että tämän palvelun tuottamisesta johtuvat menot vähennettäisiin vastaavasti niiden vaikutusajanaan.

Menojen tarkka jaksottaminen edellä tarkoitulla tavalla olisi kuitenkin käytännössä vaikeaa. Tämän vuoksi ehdotetaan, että kokonaishoitopalvelun tuottamisesta aiheutuvat menot vähennettäisiin yhtä suurin vuotuisin poistoin sopimuskautena. Kokonaishoitopalvelun tuottamisesta johtuviksi menoiksi katsottaisiin tien tai rautatien suunnittelun, rakentamisen, rahoittamisen ja kunnossapidon käsittävistä kokonaispalvelusta johtuneet menot. Tällaisiin menoihin rinnastuisivat myös tien tai rautatien rakentamisen rahoittamisesta johtuneet rakennusaikaiset korot. Kunnossapidosta johtuneet menot, joiden vaikutusajaksi on alle kolme vuotta, vähennettäisiin ehdotuksen mukaan kuitenkin sinä verovuonna, jonka aikana menojen suoritusvelvollisuus on syntynyt.

Arvonlisäverolaki

Myös jälkirahoitusmallilla toteutetun investoinnin arvonlisäverokohtelu on tulkinallinen. Edellä mainitussa keskusverolautakunnan päätöksessä katsottiin, että tiehankkeessa olisi kysymys kahdesta erillisestä palvelusta, toisaalta rakentamispalvelusta ja toisaalta kunnossapitopalvelusta. Päätöksen mukaan vero suoritetaan arvonlisäverolain (1501/1993) 15 ja 135 §:n mukaan rakentamispalvelujen osalta tiejakson avauduttua liikenteelle ja kunnossapitopalvelujen osalta kuukausittain. Palveluihin liittyvät vähennykset voidaan tehdä tuotantopanosten hankinta-ajankohtana. Verotuskäytännössä saatettaisiin kuitenkin päätyä myös siihen, että tällaisessa tienpitopalvelussa olisi kysymys yhdestä verollisesta palvelusta.

Keskusverolautakunnan kannan mukainen tulkinta vaikeuttaa veron oikeamääräistä suoritamista tiehankkeen toteuttamistavasta johtuen. Arvonlisäverolain 73 §:n mukaan veron peruste on palvelusta saatu vastike. Tienpitopalvelun myyvän yrityksen saama vastike määräytyy vuotuisten liikennemäärien perusteella. Lopullinen vastike on siten tiedossa vasta sen jälkeen kun sopimuskausi päättyy eli aikaisintaan 15 vuoden kuluttua sopimuksen tekemisestä. Veron tilittäminen rakennusinvestoinnin osuudesta jo tien liikenteelle avaamisajankohdan perusteella ei johda oikeaan lopputulokseen. Oikaisun tekeminen 15 vuoden kuluttua, kun lopullinen vastike on selvillä, ei ole mahdollista. Myös vastikkeen kohdistaminen kokonaispalvelun eri osiin on käytännössä hankalaa.

Arvonlisäverokohtelun selkeyttämiseksi ja oikeamääräisen veron tilittämisen mahdollistamiseksi arvonlisäverolakiin ehdotetaan lisättäväksi jälkirahoitusmallilla toteutettavia tie- ja ratahankkeita koskevat erityissäännökset. Niiden mukaan tällainen tie- tai ratahanke katsottaisiin yhdeksi erityiseksi kokonaispalveluksi vastaavalla tavalla kuin edellä on hahmoteltu tuloverotuksen osalta. Palvelusta suoritettava vero tilittettäisiin valtiolle liikennemäärän tai muun vastaavan tien käyttöä kuvaavan suoritelmän laskentajakson päättyessä. Ennakkomaksuista vero suoritettaisiin maksuajankohdan perusteella. Vähennykset tehtäisiin arvonlisäverolain yleisten sääntöjen mukaan tuotantopanosten hankinta-ajankohdan perusteella.

1.2. Järjestämättömien saamisten korot

Elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 19 §:ään väliaikaisesti lisätyn säännöksen (1260/1993) mukaan talletuspankkien ja luottolaitosten veronalaiseksi tuloksi ei lueta verovuosilta 1992—1995 toimitettavissa verotuksissa talletuspankin ja luottolaitoksen kirjanpitoa koskevien säännösten ja niiden perusteella annettujen määräysten nojalla tuloksi kirjaamatta jätettyjä maksamatta olevia korkoja saamisista, joiden pääoma on tilinpäätöshetkellä merkitty järjestämättömäksi. Säännöksessä tarkoitettuja viranomaismääräyksiä vastaa nykyisin rahoitustarkastuksen luottolaitostoinnista annetun lain (1607/1993) 30 §:n 2 momentin nojalla antama määräys luottolaitoksen tilinpäätöksestä (Dnro 123/420/95). Määräyksen mukaan tilikauden tuotoksi ei saa kirjata maksamattomia korkoja saamisista, joiden pääoma on merkitty järjestämättömäksi rahoitustarkastuksen järjestämättömien ja muiden 0-korkoisten saatavien ilmoittamista koskevan määräyksen (Dnro 16/120/94) mukaisesti, jollei saaminen ole julkisyhteisöltä taikka saamisen vakuutena ole julkisyhteisön antama sitoumus. Tilikauden aikana korkotuotoiksi kirjatut maksamattomat korot tällaisista saamisista on viimeistään tilinpäätöksessä vähennettävä korkotuotoista. Rahoitustarkastuksen järjestämättömien ja muiden 0-korkoisten saatavien ilmoittamista koskevan määräyksen mukaan saatavan pääoma on merkittävä järjestämättömäksi, jos saatavan korko on ollut erääntyneenä ja maksamatta kolme kuukautta. Jos saatavan pääoma tai

sen osa on ollut erääntyneenä ja maksamatomana kolme kuukautta, pääoma on myös merkittävä järjestämättömäksi riippumatta siitä, onko korko maksettu vai ei.

Säännös, jonka mukaan edellä tarkoitettuja korkoja ei lueta veronalaisiksi tuloiksi, on voimassa vain väliaikaisena, koska kysymys liittyy osaltaan luottolaitosten luottotappioiden käsittelyä koskevaan laajempaan asiakokonaisuuteen. Koska tässä yhteydessä ei ole mahdollista tarkastella laajemmin luottolaitosten saamisten menettämiseen liittyviä verokysymyksiä eikä tehdä niitä koskevia mahdollisia uudistusehdotuksia, korkojen tuloksi lukemista koskevan väliaikaisen säännöksen voimassaoloaikaa ehdotetaan jatkettavaksi vuoden 1999 loppuun.

1.3. Merenkulun veronhuojennukset

Merenkulun veronhuojennuksia supistettiin vuoden 1993 alusta yritysverouudistuksen periaatteiden mukaisesti siten, että ainoaksi merenkulun veronhuojennukseksi jäi jäämaksuluokkavähennys. Jäämaksuluokkavähennys on laivanvarustustoiminnan tulosta tehtävä ylimääräinen verovähennys. Sen tarkoituksena on kompensoida niitä lisäkustannuksia, joita jäävahvistettujen alusten rakentamisesta syntyy. Vähennys saadaan tehdä aluksen käyttöönottovuodelta ja sitä seuraavalta vuodelta toimitettavassa verotuksessa. Vähennyksen enimmäismäärä on kunakin vuonna kolme prosenttia aluksen hankintamenosta. Veronhuojennus koskee jäämaksuluokkaan I A tai sitä korkeampaan jäämaksuluokkaan kuuluvia, nettovetoisuudeltaan vähintään 19 rekisteritonnin aluksia, jotka tilataan kotimaasta tai ulkomailta vuosina 1994—1996. Vastaava vähennys koski myös vuosilta 1981—1993 tilattuja aluksia, mutta edellytyksenä oli tuolloin, että tilaus koski Suomessa rakennettavaa alusta.

Merenkulkuelinkeinon tukijärjestelmien sallittavuus kansainvälisten sopimusten kannalta on ollut esillä sekä Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) piirissä että Euroopan yhteisöjen komissiossa. Asiaa on tarkasteltu lähemmin kohdassa Riippuvuus kansainvälisistä sopimuksista ja velvoitteista.

Merenkulun veronhuojennusjärjestelmän yleisempi uudistamistarve oli esillä myös eduskunnan käsitellessä hallituksen esitystä merenkulun veronhuojennuksista annetun lain muuttamisesta (HE 199/1993 vp). Edus-

kunta edellytti tuolloin selvitettäväksi mahdollisuudet ottaa käyttöön jäämaksuluokkavähennystä tasapuolisemmin kaikkia merenkulkuelinkeinon lohkoja kohteleva veronhuojennuslainsäädäntö esimerkiksi jälleenhankintavarausta käyttämällä. Merenkulun tukijärjestelmien kansainvälisten sopimusneuvottelujen ollessa kesken ei tässä tilanteessa ole kuitenkaan tarkoituksenmukaista esittää uudentyyppisiä merenkulun veronhuojennuksia. Jälleenhankintavaruksen avulla tapahtuvan huojennuksen tarkastelu liittyy myös osaltaan verotuksen poistojärjestelmän mahdolliseen uudistamiseen. Mainituista syistä liikenneministeriö on ehdottanut, että merenkulkuelinkeinon tukemista jatkettaisiin tässä tilanteessa pidentämällä jäämaksuluokkavähennyksen voimassaoloaikaa.

Edellä esitetyn perusteella ehdotetaan, että jäämaksuluokkavähennyksen voimassaoloaikaa jatkettaisiin kahdella vuodella. Vähennyksen saisi näin ollen tehdä vielä vuosina 1997 ja 1998 tilattujen alusten perusteella. Muilta osin säännös säilyisi ennallaan.

2. Esityksen vaikutukset

Rahoitustarkastuksesta saadun tiedon mukaan luottolaitosten järjestämättömien saamisten yhteismäärä vuoden 1995 lopussa on ollut 19,6 miljardia markkaa. Järjestämättömien saamisten kanta elokuussa 1996 on ollut 15,3 miljardia markkaa. Järjestämättömiksi merkittyjen saamisten korkojen määräksi vuodelta 1996 arvioidaan 1,1—1,4 miljardia markkaa. Vuosina 1997—1999 mainittujen korkojen määrä olisi vuoden 1996 määrää alempi järjestämättömien saamisten määrän todennäköisesti edelleen alentuessa. Luottolaitosten järjestämättömien saamisten korkojen tuloksi lukematta jättäminen merkitsee tällaisten korkojen veronalaisuuden lykkääntymistä. Osa koroista jää todennäköisesti kuitenkin saamatta, jolloin vastaava oikaisu tehtäisiin myös verotuksessa. Ehdotuksella ei arvioida näin ollen olevan huomattavaa vaikutusta veron tuottoon.

Ehdotettu jäämaksuluokkavähennys on ylimääräinen vähennys, joka saadaan vähentää verotuksessa aluksen hankintamenon lisäksi. Verohallituksen elinkeinoverotilaston (verohallituksen julkaisu 725) mukaan vuodelta 1994 toimitetussa verotuksessa on hyväksytty jäämaksuluokkavähennyksiä runsaat 134 miljoonaa markkaa. Verohallituk-

sesta saadun tiedon mukaan jäämaksuluokkavähennyksiä on verovuodelta 1995 toimitettavassa verotuksessa hyväksytty runsaat 68 miljoonaa markkaa. Jos tilattavien jäävähvisteisten alusten määrä pysyisi vuoden 1995 tasolla myös vuosina 1997 ja 1998, veronhuojennus merkitsisi verotuottojen alenemista vuosittain noin 19 miljoonalla markalla. Liikenneministeriön arvion mukaan on kuitenkin odotettavissa, että vuosina 1997—1998 uusien tilausten määrä saattaa jäädä suhteellisen vähäiseksi, jolloin verotuottojen aleneminenkin jäisi edellä esitettyä pienemmäksi.

Tien tai rautatien kokonaishoitopalvelun verotusta koskevat ehdotukset ovat luonteeltaan pikemminkin verotusta selventäviä. Tällä hetkellä ei myöskään ole tiedossa muita kokonaishoitopalveluhankkeita kuin edellä selostettu moottoritiehanke. Ehdotuksilla ei näin ollen ole mainittavaa merkitystä verotuottojen kannalta.

3. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä. Asiaa valmisteltaessa on kuultu liikenneministeriötä, verohallitusta ja Suomen Pankkiyhdistys r.y:tä. Kuulemisen yhteydessä esitetyt kannanotot on mahdollisuuksien mukaan otettu huomioon esitystä laadittaessa.

4. Riippuvuus kansainvälisistä sopimuksista ja velvoitteista

OECD:n puitteissa on neuvoteltu Sopimus tavanomaisten kilpailuedellytysten noudattamisesta kaupallisen laivanrakennuksen ja korjauksen alalla (jäljempänä telakkatukisopimus). Telakkatukisopimus allekirjoitettiin

joulukuussa 1994. Koska kaikki sopimusvaltiot eivät ole kuitenkaan ratifioineet sopimusta, se ei ole tullut voimaan. Sopimuksen voimaantulon ajankohta on vielä täysin avoin, eikä sopimus siten aseta esteitä ehdotetulle jäämaksuluokkavähennyksen voimaansaolon jatkamiselle. Toteutuessaan telakkatukisopimus saattaisi merkitä sitä, että jäämaksuluokkavähennys aluksen hankintahinnan perusteella määräytyvänä tukena katsottaisiin sopimuksessa tarkoitetuksi kielletyksi valtiontueksi. Tuki jouduttaisiin tällöin poistamaan.

Euroopan yhteisöjen komissio on myös valmistelemassa valtiontukea koskevia ohjeita. Suomi on ilmoittanut komissiolle täällä voimassa olevista merenkulun veronhuojennuksista eikä komissio ole esittänyt arvostelua niitä kohtaan. Jäämaksuluokkavähennyksestä on perusteltu komissiolle tukena, jonka tarkoituksena on korvata niitä lisäkustannuksia, joita Suomen oloissa välttämättömien jäävahvistettujen alusten rakentamisesta syntyy. Tästä syystä jäämaksuluokkavähennyksestä ei olisi pidettävä kilpailua vinouttavana toimenpiteenä.

5. Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun ne on hyväksytty ja vahvistettu. Niitä sovellettaisiin ensimmäisen kerran verovuodelta 1997 toimitettavassa verotuksessa. Elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 19 §:n 3 momentin säännöstä sovellettaisiin kuitenkin jo vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

elinkeinotulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta ja 19 §:n väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan väliaikaisesti elinkeinotulon verottamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain (360/1968) 19 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 11 päivänä joulukuuta 1981 annetussa laissa (859/1981), sekä

lisätään lakiin uusi 19 a ja 27 c § seuraavasti:

1 luku

Yleiset jaksottamissäännökset

19 §

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, luottolaitostoinnasta annetussa laissa (1607/1993) tarkoitetun luottolaitoksen veronalaiseksi tuloksi ei lueta verovuosilta 1992—1999 toimitettavissa verotuksissa maksamatta olevia korkoja saamisista, joiden pääoma on merkittävä rahoitustarkastuksen antaman määräyksen mukaan järjestämättömiksi ja joita korkoja luottolaitos ei saa rahoitustarkastuksen määräyksen mukaan kirjata tilinpäätöksessä tuotoksi.

19 a §

Valtion suorittama korvaus yleisen tien tai rautatien kokonaishoitopalvelusta on sen verovuoden tuottoa, jonka aikana kokonaishoitopalvelu on luovutettu. Kokonaishoitopalvelulla tarkoitetaan vähintään 10 vuoden sopimukseen perustuvaa tien tai rautatien suunnittelu-, rakentamis-, rahoitus- ja kunnossapitopalvelua, josta saatava vastike määräytyy liikennemäärän tai muun vastaavan tien tai rautatien käyttöä kuvaavan suoritemäärän (*liikennesuoritteen*) perusteella. Kokonaishoitopalvelua katsotaan luovutetuksi

kunakin verovuonna määrä, joka vastaa verovuonna toteutuneiden liikennesuoritteiden määrää.

27 c §

Edellä 19 a §:ssä tarkoitettun kokonaishoitopalvelun tuottamisesta johtuvat menot ja tien tai rautatien rakentamisen rahoittamisesta johtuneet rakennusaikaiset korot vähennetään yhtä suurina vuotuisina poistoina jäljellä olevana sopimuskautena siitä verovuodesta alkaen, jonka aikana tie tai rautatie on otettu käyttöön.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan tien tai rautatien kunnossapitomenoihin ainoastaan siltä osin kuin menon todennäköinen vaikutusaika on vähintään kolme vuotta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 . Lakia sovelletaan ensi kerran vuodelta 1997 toimitettavassa verotuksessa. Lain 19 §:n 3 momentti on kuitenkin voimassa vuoden 1999 loppuun ja sitä sovelletaan jo vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa.

Lain 27 c §:ää sovelletaan verovelvollisen vaatimuksesta myös ennen lain voimaantuloa syntyneisiin kokonaishoitopalvelun tuottamisesta johtuviin menoihin.

2.

Laki

arvonlisäverolain 15 ja 29 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/1993) 29 §:n 8 kohta sekä
lisätään 15 §:ään uusi 2 momentti ja 29 §:ään uusi 9 kohta ja uusi 2 momentti seuraavasti:

15 §

Jäljempänä 29 §:n 1 momentin 9 kohdassa tarkoitettu yleisen tien tai rautatien kokonaishoitopalvelu katsotaan 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla suoritetuksi liikennesuoritteen laskentajakson päättyessä.

29 §

Sen estämättä, mitä 27 §:ssä säädetään, veroa suoritetaan:

8) ilmoitus- tai mainostilan, ajanviete- tai virvoitusjuoma-automaatin tai muun sellaisen laitteen taikka pelin vaatiman tilan luovuttamisesta kiinteistöltä;

9) yleisen tien tai rautatien kokonaishoitopalvelun luovuttamisesta valtiolle.

Edellä 1 momentin 9 kohdassa tarkoitettulla kokonaishoitopalvelulla tarkoitetaan yleisen tien tai rautatien rakentamis- ja kunnossapitopalvelua, josta saatava vastike määräytyy liikennemäärän tai muun vastaavan tien tai rautatien käyttöä kuvaavan suorittemäärän (liikennesuoritteen) perusteella.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

3.

Laki

merenkulun veronhuojennuksista annetun lain 6 ja 14 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan merenkulun veronhuojennuksista 18 päivänä kesäkuuta 1981 annetun lain (433/1981) 6 §:n 1 momentti ja 14 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat 17 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1265/1993), seuraavasti:

6 §

Verovelvollisella, joka vuosina 1981—1993 tilaa Suomesta I A tai sitä korkeampaan jäämaksuluokkaan rakennettavan, nettovetoisuudeltaan vähintään 19 rekisteritonnin aluksen, on oikeus siltä verovuodelta, jona alus on otettu käyttöön ja kolmelta sitä seuraavalta verovuodelta toimitettavissa verotuksissa vähentää laivanvarustustoiminnan tulosta muiden sallittujen vähennysten lisäksi kunakin vuonna määrä, joka on 3 prosenttia aluksen hankintamenosta (jäämaksuluokkavähennys). Verovelvollisella, joka vuosina 1994—1998 tilaa Suomesta tai ulkomailta

edellä tarkoitettun aluksen, on oikeus vähentää laivanvarustustoiminnan tulosta siltä verovuodelta, jona alus on otettu käyttöön, ja sitä seuraavalta verovuodelta toimitettavassa verotuksessa molempina vuosina määrä, joka on 3 prosenttia aluksen hankintamenosta.

14 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1981. Sitä sovelletaan vuosilta 1981—1995 toimitettavissa verotuksissa. Lain 6 §:ää sovelletaan kuitenkin myös vuosilta 1996—2002 toimitettavissa verotuksissa.

ja 7—11 §:n alushankintavarausta koskevia
säännöksiä vuosilta 1996—1998 toimitetta-
vissa verotuksissa.

— — — — —
— — — — —
— — — — —

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 199 . Lakia sovelletaan ensimmäisen ker-
ran vuodelta 1997 toimitettavassa verotuk-
sessa.

Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri Arja Alho

1.

Laki

elinkeinotulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta ja 19 §:n väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan väliaikaisesti elinkeinotulon verottamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain (360/1968) 19 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 11 päivänä joulukuuta 1981 annetussa laissa (859/1981), sekä
lisätään lakiin uusi 19 a ja 27 c § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 luku

Yleiset jaksottamissäännökset

19 §

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, veronalaiseksi tuloksi ei lueta verovuosilta 1992—1995 toimitettavissa verotuksissa talletuspankin ja luottolaitoksen kirjanpitoa koskevien säännösten ja niiden perusteella annettujen määräysten nojalla tuloksi kirjaamatta jätettyjä maksamatta olevia korkoja saamisista, joiden pääoma on tilinpäätöshetkellä merkitty järjestämättömäksi.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (1607/1993) tarkoitetun luottolaitoksen veronalaiseksi tuloksi ei lueta verovuosilta 1992—1999 toimitettavissa verotuksissa maksamatta olevia korkoja saamisista, joiden pääoma on merkittävä rahoitustarkastuksen antaman määräyksen mukaan järjestämättömiksi ja joita korkoja luottolaitos ei saa rahoitustarkastuksen määräyksen mukaan kirjata tilinpäätöksessä tuotoksi.

19 a §

Valtion suorittama korvaus yleisen tien tai rautatien kokonaihoitopalvelusta on sen verovuoden tuottoa, jonka aikana kokonaihoitopalvelu on luovutettu. Kokonaihoitopalvellulla tarkoitetaan vähintään 10 vuoden sopimukseen perustuvaa tien tai rautatien suunnittelu-, rakentamis-, rahoitus- ja kunnossapitopalvelua, josta saatava vastike määräytyy liikennemäärän tai muun vastaavan tien tai rautatien käyttöä kuvaavan suoritemäärän (liikennesuoritteen) perusteella. Kokonaihoitopalvelua katsotaan luovutetuksi kunakin verovuonna määrä, joka vastaa verovuonna toteutuneiden liikennesuoritteiden määrää.

27 c §

Edellä 19 a §:ssä tarkoitetun kokonaihoitopalvelun tuottamisesta johtuvat menot ja tien tai rautatien rakentamisen rahoittamisesta johtuneet rakennusaikaiset korot vähennetään yhtä suurina vuotuisina poistoina jäljellä olevana sopimuskautena siitä verovuodesta alkaen, jonka aikana tie tai rautatie on

Voimassa oleva laki

Ehdotus

otettu käyttöön.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan tien tai rautatien kunnossapitomenoihin ainoastaan sitä osin kuin menon todennäköinen vaikutusaika on vähintään kolme vuotta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1997. Lakia sovelletaan ensi kerran vuodelta 1997 toimitettavassa verotuksessa. Lain 19 §:n 3 momentti on kuitenkin voimassa vuoden 1999 loppuun ja sitä sovelletaan jo vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa.

Lain 27 c §:ää sovelletaan verovelvollisen vaatimuksesta myös ennen lain voimaantuloa syntyneisiin kokonaishoitopalvelun tuottamisesta johtuviin menoihin.

2.

Laki

arvonlisäverolain 15 ja 29 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/1993) 29 §:n 8 kohta sekä

lisätään 15 §:ään uusi 2 momentti ja 29 §:ään uusi 9 kohta ja uusi 2 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

15 §

Jäljempänä 29 §:n 1 momentin 9 kohdassa tarkoitettu yleisen tien tai rautatien kokonaishoitopalvelu katsotaan 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla suoritetuksi liikennesuorituksen laskentajakson päättyessä.

29 §

Sen estämättä, mitä 27 §:ssä säädetään, veroa suoritetaan:

8) ilmoitus- tai mainostilan, ajanviete- tai virvoitusjuoma-automaatin tai muun sellaisen laitteen taikka pelin vaatiman tilan luovuttamisesta kiinteistöltä.

8) ilmoitus- tai mainostilan, ajanviete- tai virvoitusjuoma-automaatin tai muun sellaisen laitteen taikka pelin vaatiman tilan luovuttamisesta kiinteistöltä;

9) yleisen tien tai rautatien kokonaishoitopalvelun luovuttamisesta valtiolle.

Edellä 1 momentin 9 kohdassa tarkoitettu-

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

la kokonaihoitopalvelulla tarkoitetaan yleisen tien tai rautatien rakentamis- ja kunnossapitopalvelua, josta saatava vastike määräytyy liikennemäärän tai muun vastaavan tien tai rautatien käyttöä kuvaavan suoritelmäärän (liikennesuoritteen) perusteella.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

3.

Laki

merenkulun veronhuojennuksista annetun lain 6 ja 14 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan merenkulun veronhuojennuksista 18 päivänä kesäkuuta 1981 annetun lain (433/1981) 6 §:n 1 momentti ja 14 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat 17 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1265/1993), seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

6 §

Verovelvollisella, joka vuosina 1981—1993 tilaa Suomesta I A tai sitä korkeampaan suomalaiseen jäämaksuluokkaan rakennettavan, nettovetoisuudeltaan vähintään 19 rekisteritonnin aluksen, on oikeus siltä verovuodelta, jona alus on otettu käyttöön ja kolmelta sitä seuraavalta verovuodelta toimitettavissa verotuksissa vähentää laivanvarustustoiminnan tulosta muiden sallittujen vähennysten lisäksi kunakin vuonna määrä, joka on 3 prosenttia aluksen hankintamenosta (*jäämaksuluokkavähennys*). Verovelvollisella, joka vuosina 1994—1996 tilaa Suomesta tai ulkomailta edellä tarkoitettua aluksen, on oikeus vähentää laivanvarustustoiminnan tulosta siltä verovuodelta, jona alus on otettu käyttöön ja sitä seuraavalta verovuodelta toimitettavassa verotuksessa molempina vuosina määrä, joka on 3 prosenttia aluksen hankintamenosta.

6 §

Verovelvollisella, joka vuosina 1981—1993 tilaa Suomesta I A tai sitä korkeampaan jäämaksuluokkaan rakennettavan, nettovetoisuudeltaan vähintään 19 rekisteritonnin aluksen, on oikeus siltä verovuodelta, jona alus on otettu käyttöön, ja kolmelta sitä seuraavalta verovuodelta toimitettavissa verotuksissa vähentää laivanvarustustoiminnan tulosta muiden sallittujen vähennysten lisäksi kunakin vuonna määrä, joka on 3 prosenttia aluksen hankintamenosta (*jäämaksuluokkavähennys*). Verovelvollisella, joka vuosina 1994—1998 tilaa Suomesta tai ulkomailta edellä tarkoitettua aluksen, on oikeus vähentää laivanvarustustoiminnan tulosta siltä verovuodelta, jona alus on otettu käyttöön, ja sitä seuraavalta verovuodelta toimitettavassa verotuksessa molempina vuosina määrä, joka on 3 prosenttia aluksen hankintamenosta.

Voimassa oleva laki

14 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1981. Sitä sovelletaan vuosilta 1981—1995 toimitettavissa verotuksissa. Lain 6 §:ää sovelletaan kuitenkin myös vuosilta 1996—1999 toimitettavissa verotuksissa ja 7—11 §:n alushankintavarausta koskevia säännöksiä myös vuosilta 1996—1998 toimitettavissa verotuksissa.

Ehdotus

14 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1981. Sitä sovelletaan vuosilta 1981—1995 toimitettavissa verotuksissa. Lain 6 §:ää sovelletaan kuitenkin myös vuosilta 1996—2002 toimitettavissa verotuksissa ja 7—11 §:n alushankintavarausta koskevia säännöksiä vuosilta 1996—1998 toimitettavissa verotuksissa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 . Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1997 toimitettavassa verotuksessa.
